

بسم الله الرحمن الرحيم

وصیت علامه حلی(ره) به فرزندش فخر المحققین(ره)

عرض می کنم که مرحوم علامه(ره) در آخر کتاب قواعد یک وصیتی را به فخر المحققین فرزندشان دارند؛ که آنجا در آن وصیت می فرماید: حالایی که سن من به پنجاه رسیده و من در دهه شصت قرار گرفتم من لازم می دانم برای خودم که این وصیت را بنویسم و نکات بسیار بسیار خوبی را آنجا مرحوم علامه دارد یکی از آن نکاتی که آنجا هست میفرماید: «بملازمة العلماء و مجالسة الفضلاء، فإنّها تفید استعدادا تامّا لتحصيل الكمالات»، سفارش می کند فخر المحققین را به اینکه با علما همنشینی کن و مجالست داشته باشی و ملازمت داشته باش «فإنّها تفید استعدادا تامّا لتحصيل الكمالات» این یک آمادگی کامل برای تحصیل کمالات بوجود می آورد.

سنت دیرینه حوزه های علمیه؛ بهره برداری علمی و معنوی از محضر بزرگان

این یکی از جهاتی بوده که در حوزه های قدیم زیاد بوده که طلبه های جوان اینها در محضر بزرگان حاضر می شدند و حضور پیدا می کردند در محضر علمای بزرگ و هم از جهات علمی آنها و هم از جهات معنوی آنها بهره می بردند و الان یک مقداری و البته بیش از یک مقدار، متأسفانه این کمرنگ شده و در حوزه های ما نیست و ما اگر زندگی بزرگانی که واقعا به کمالات علمی و معنوی رسیدند بررسی کنیم می بینیم یکی از جهات مهمش همین است و فرادی که خودشان از لحاظ علمی قوی بودند اما اینها در مجالس دیگران و علما حضور پیدا می کردند و مباحثات علمی داشتند و از آنها بهره می بردند و به نظر می رسد که باید هر طلبه ای افرادی و بزرگانی را در نظر بگیرد و به محضر آنها برسد و قدیم ارتباط بین طلبه ها و بزرگان و اساتید زیاد بود و فراوان بود اما حالا کم شده و گاهی اوقات هم به یک شکل دیگری شده و ارتباط بین خود طلبه ها زیاد است و جلسات زیاد دارند و نشست و برخاست زیاد دارند و مسائل را شاید بیشتر بین خودشان مطرح می کنند اما حضور در نزد افراد وارسته و افرادی که از جهت علمی واقعا دارای مایه های قوی علمی هستند این خیلی ارزش دارد و اثر دارد و باید این را در زندگی خودتان توجه کنید و اگر از آن غفلت کنید از برکات و آثارش محروم می مانید.